

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2438
Окръжен съд – Варна

14.08.2020 г.

Град Варна
II състав

На 14.08.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Ирена Н. Петкова
Членове:	Наталия П. Неделчева Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от Лазар К. Василев Въззивно гражданско дело № 20203100501987 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 34855/08.06.2020 г., депозирана от “ВИНПРОМ-РУСЕ“ АД с ЕИК 202732556, със седалище и адрес на управление гр. Русе, бул. „Трети март“ № 44, представляващо от изпълнителния директор Наталия Маринова Къснеделчева, чрез адвокат Томислав Файтонджиев, с адрес за връчване на призовки и съобщения гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 239, вх. Б, ет. 7, срещу Решение № 1335/12.03.2020 г., постановено по гр. д. № 14089 по описа на РС-Варна за 2019 г., ГО, 16 съдебен състав, с което на основание чл. 357 от КТ във връзка със споразумение от 21.12.2015г., сключено между синдикалната организация на КНСБ и представителите на работниците и служителите по чл. 7а от КТ, **въззивникът е осъден да заплати на Г. Я. Н. с ЕГН *******, с постоянен адрес в гр. Варна, ул. „Хъшове“ № 13, чрез адвокат Наско Станев от ВАК, сумата от **180 лв. /сто и осемдесет лева/**, представляваща паричната равностойност на непредоставени ваучери за храна за периода от 01.01.2013г. до 31.03.2013г., по КТД от 12.07.2011г. и съгласно споразумителен протокол от 21.12.2015г. Въззивникът е осъден да заплати и 300 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение, както и 50 лева – държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

В срока по чл. 263 от ГПК не е постъпил отговор на въззивната жалба от страна на Г. Я. Н. .

По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок, визиран в чл. 259, ал. 1 от ГПК. Същата е редовна, съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК и е надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима. Дължимата държавна такса за въззивното производство е внесена.

Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

По доклада на въззивната жалба и отговора:

Въз въззивната жалба се навеждат подробни доводи за това, че атакуваният съдебен акт е неправилен поради противоречие на материалния и процесуалния закон, както и поради необоснованост. Въззивникът сочи, че съдът е допуснал грубо нарушение на процесуалните

правила, като изобщо не е обсъдил изложените от него съображения и аргументи по същество в отговора на исковата молба, като липсват каквито и да било мотиви, опровергаващи изложеното от него. Твърди, че неправилно съдът е приел като недоказано възражението на дружеството, че ищецът не е страна по колективния трудов договор, като съответно не е възложил в тежест на ищеца да докаже това, а е нарушил основен принцип, че отрицателните факти не подлежат на доказване. Въззивното дружество заявява, че по делото не са представени никакви доказателства за този факт, като ищецът дори не е направил и такова твърдение, поради което и правопораждащият за него факт е останал недоказан. Продължава да твърди, че ищецът не може да черпи права от колективния трудов договор и споразуменията към него поради това, че самият той не е членувал в синдикалната организация и не е бил страна по договора, нито се е присъединил към него.

“ВИНПРОМ-РУСЕ“ АД, чрез процесуалния си представител, сочи, че не може да се направи извод в обратната посока и от представените от ищеца писмени доказателства – Споразумителен протокол, тъй като той има за предмет правоотношенията между работодателя и лицата, които са били членове на синдикалната организация, по време на договорения между страните период.

Жалбоподателят не е съгласен и с извода на съда относно начина за предоставяне на социално-битово и културно обслужване, а именно по решение на общото събрание на работниците и служителите и след договаряне с работодателя. Соци, че срещу дължимите ваучери работниците и служителите могат да получат храна на определена стойност. Но вземането за храна на тази стойност не е парично, поради което и не може да бъде прието, че поради паричната си стойност, ваучерите за храна материализират право на парично вземане за своите приносители. Предвид това, твърди че е недопустимо и изплащането на паричната им равностойност.

Соци, че такова изплащане на парична равностойност е възможно само в случай, че е предявен иск за обезщетение за вреди, каквато претенция липсва в настоящия случай. Въз основа на изложеното, въззивникът моли за отмяна на решението на първоинстанционния съд, като вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде изцяло отхвърлен предявения иск, включително и в частта, в която е осъден за разноските. Претендира и разноските, сторени пред настоящата инстанция.

По делото не са направени нови доказателствени искания пред настоящия съдебен състав.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. 34855/08.06.2020 г., депозирана от “ВИНПРОМ-РУСЕ“ АД с ЕИК 202732556, със седалище и адрес на управление гр. Русе, бул. „Трети март“ № 44, представляващо от изпълнителния директор Наталия Маринова Къснеделчева, чрез адвокат Томислав Файтонджиев, с адрес за връчване на призовки и съобщения гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 239, вх. Б, ет. 7, срещу Решение № 1335/12.03.2020 г., постановено по гр. д. № 14089 по описа на РС-Варна за 2019 г., ГО, 16 съдебен състав

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 1987/2020 г. на ОС-Варна за **07.10.2020 г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____